

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU KLADNO NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

„Nálet 44“

Tento díl nemůžeme zahájit ničím jiným než **povodněmi**, s jejichž následky budeme ještě dlouho bojovat. Chtěla bych v první řadě velmi poděkovat všem zasahujícím složkám Integrovaného záchranného systému České republiky. Ti lidé předvedli a předvádí naprosto fenomenální nasazení. Stejně tak je ale nutné říci minimálně velké díky i dobrovolným hasičům a dobrovolníkům obecně. Máte můj obdiv a úctu. Je čas položit si několik otázek:

1. Byla realizována opatření doporučená po povodních v letech 1997 a 2002. Pokud ne, tak proč?!

2. Největší zásluhy na zvládnutí krizových situací mají právě složky IZS. Pětikoaliční politici se jimi teď ohání v každém vystoupení, ale proč se k nim tedy několikrát otočili zády a neohodnotili je adekvátně také platově?

3. Čím dál naléhavěji se ukazuje potřeba edukace – nebo, chcete-li, školení nebo poučení – občanů, co mají v mimořádných situacích vůbec dělat. Ministr Bek řeší, jestli je vhodné, aby si děti na školách mohli vybrat jako druhý jazyk ruštinu, ale aktuální potřeby vůbec neřeší. Mimochodem tady se ukázalo, jak neprozíravé bylo zrušení branné výchovy bez nějaké adekvátní náhrady.

4. Otázkou rovněž zůstává, jestli nemá být posílena role Armády ČR při řešení přírodních katastrof.

5. Myslím, že by nebylo od věci vytvořit portál pro mimořádné situace. Naprosto chaotické informace bez jakékoli vypovídající hodnoty, které nutily občany hledat na různých místech – někde dokonce na facebookových profilech starostů či hejtmanů – určitě neprospěly k informování obyvatelstva.

6. A poslední otázka je, zda by nebylo lepší stovky miliard korun utopené v někdy v budoucnu dodaných amerických stíhačkách raději použít na úpravy krajiny tak, aby se minimalizoval dopad katastrof na naše občany a majetek?!

A u stíhaček ještě chvíli zůstaneme. Plán dodání stíhaček F-35 v rámci nejdražšího armádního nákupu historie ČR dostal v uplynulém týdnu další trhlinu. Již na začátku letošního roku média informovala, že se dodání stíhaček za 150 miliard, původně plánované na rok 2035, může kvůli nedostatku klíčových komponentů opozdit.

Nyní nově ze stejného důvodu, tedy nedostatku komponentů, hrozí, že americký výrobce nezvládne letouny dodat ve výbavě, v jaké byly objednány. Potíže s modernizací došly přitom až tak daleko, že americké ministerstvo obrany přestalo na více než rok úplně přejímat nové letouny. Co tedy »české« F-35 zřejmě dostihne, je chystaný plán na kompletní zjednodušení tzv. modernizace Block 4.

Americké ministerstvo obrany hodlá z původních schopností vyjmout ty, které výrobce není schopen dodat nyní a posunuje je až za rok 2030. To je však termín, kdy by měly být vyrobeny v dalších sériích také letouny pro Českou republiku. Zdá se tedy, že minimálně naše první F-35 vyrobené v USA patrně nebudou mít všechno potřebné, co mělo být v původním zadání pro modernizaci Block 4. Takže si celý ten historický nákup ministryně Černochové shrňme. Ani ne rok od podepsání smlouvy se zdá, že letouny nebudou připraveny včas, nebudou dodány s očekávanou výbavou, a protistranu v případě lhůty nemohou postihnout žádné sankce.

Třešničkou na dortu už jsou pak jen každoroční náklady na provoz ve výši 205 milionů ročně na jeden jediný letoun. K tomu navíc připočtete náklady na úpravu infrastruktury. Je to zkrátka »dobřej kšeft«. Tedy pro USA. **Kateřina Konečná**

Senát si musí svoji existenci zasloužit

U žádného současného kandidáta do Senátu jsem nezaznamenal jako jednu z jeho priorit v případě zvolení, že bude usilovat o to, aby horní komora Parlamentu ČR byla prestižní institucí. Aby pro každého bylo v prvé řadě ctí být jejím členem, tedy senátorem. Mluvím-li o cti, jedním dechem dodávám, že za ČEST se NEPLATÍ. Když je někdo čestným předsedou něčeho, také nepobírá mzdu.

Chtěl bych se dožít toho, jaký by byl zájem o kandidaturu do Senátu v tom případě, že výkon této funkce by byl čestný, to znamená neplacený. Zároveň tím deklaruji jako již mnohokrát opakovaně vyjádření, že do Senátu nekandiduji kvůli politickým ambicím. Mým záměrem z toho obecného pohledu je dodat Senátu vážnost, kterou podle mého názoru od svého vzniku dosud nenabyl. Senát je a vždycky byl jen jakýmsi »B-týmem« Sněmovny, nebo ještě jinak, abych zůstal ve sportovní terminologii – ne snad juniorkou Sněmovny, ale jakousi »seniorkou« určitě. Pokud by se měla naplnit moje ideální představa o podstatě a smyslu fungování Senátu, ten by měl být ústavním kolektivním partnerem prezidenta republiky. Senát by měl být v politické hierarchii garantem skutečné dělby moci. Díky zkušenostem, snad i moudrosti, ale zejména nadhledu, neúplatnosti, nezávislosti a tedy politické korektnosti a schopnosti věcné diskuse jednotlivých senátorů. Zatímco dnes je Senát, jak jsem už konstatoval, v podstatě komora kopírující Sněmovnu a usilující o její pravomoci. To je chybné a negarantuje to pro občana téměř nic, zejména ne čistotu a ústavnost legislativy. Rozdíl občané nevidí, obě tyto parlamentní komory jim většinou splyvají v jeden nepochopitelný diskusní klub, který se přestal starat o potřeby občanů. A to je kardinálně špatně.

Je nutné položit si otázku – jaké pravomoci vlastně Senát má? Kompetence jsou nedostatečně oddělené od primárního zákonodárství a vliv na soudní soustavu se zúžil na výběr ústavních soudců, který je překrýván snahou současných senátorů mít vliv spíše na media než na další oddělené moci jak exekutivní, tak zejména justici, kde je potřebná nezávislost zaměněna na nahrazení psaného práva judikáty. A to je také špatně. Nemám nic proti tomu, aby Sněmovna mohla přehlasovat Senát ve věcech daňových a vázaných na chod ekonomiky. Nemyslím si, že by je měl Senát vůbec projednávat, když mají přímo vliv na státní rozpočet, kterým se Senát zabývat nemůže, ale na druhou stranu jsou zákony a mezinárodní smlouvy jejichž platnost není a zásadně nemá být na rok nebo jedno volební období, tedy mají to být zákony pro dlouhodobou platnost – kodexy civilního, trestního a pracovního práva, případně kodex volební kdy by se místo přehlasování měl uplatnit princip člunku, tedy úplné dohody obou komor, kde když senátoři neschválí zákon, který jim postoupila Sněmovna a zákon se vrací zpět k poslancům, (ta je k tomu nutná), negativní rozhodnutí Senátu takto přehlasují a veškerý čas, který senátoři onomu zamítavému rozhodnutí věnovali,

vyjde nadarmo. A důvody pro přehlasování Senátu mohou být spíše malicherné než věcné.

důsledné a smysluplné revizi senátních pravomocí bych se v případě zvolení věnoval. Senát si svoji existenci musí zasloužit. A zaslouží si ji pouze tehdy, nebude-li jeho činnost za **každou cenu** v podivné součinnosti s Poslaneckou sněmovnou, nebudou-li prioritou hrát individuální zájmy a politikaření a bude-li výkon této funkce čestný = neplacený.

JUDr. Vojtěch Filip, kandidát do Senátu (KSČM)

„Nálet 44“

Zesílená činnost spojeneckého bombardovacího letectva v posledních měsících druhé světové války nalezla oběti z řad civilního obyvatelstva i v našem okrese.

Při přeletu svazu amerických letadel B-17 FLYING FORTRESS nad Kladnem 12. září 1944, jedno z letadel odpálilo červenou světlici, která měla ohlásit vedoucímu svazu poruchu. Podle dřívějších zdrojů, jak jsem slyšela, prý důsledek nesmyslné střelby německého kulometu odněkud od Buštěhradu. Podle mezinárodních úmluv byl pilot povinen zabránit civilním obětem, proto stočil letadlo doleva a začalo shazování bomb, aby se letadlu ulehčilo.

Dříve se mluvilo o dvou strojích, ale protože se žádný pilot ani letadlo ani vrak nikdy nenašel a účastníci také již nejsou, či vypovídali různě, musíme věřit, že šlo o nouzové řešení technického problému jednoho stroje. Shodou nešťastných okolností bylo způsobeno bezpočet rodinných tragédií a traumat.

Bombometčík se rozhodl shodit náklad nad »prázdným« lesem u kostelíka sv. Jana na Dříně. Tam se jako obvykle po vyhlášení leteckého poplachu uchýlilo množství dělníků z Poldiny hutě, včetně obyvatel obce Dubí. Výsledkem bylo kolem čtyřiceti úmrtí a desítky zraněných po několika výbuších, po kterých zůstaly obrovské krátery, v závěru zkázu dokončilo tisíce drobných ocelových střepin z pláště bomby, která explodovala ve vzduchu.

Na místě tragédie by postaven pomník, který býval poněkud pozapomenutý, včetně cesty k němu. To však je již napraveno.

Statutární město Kladno, spolek »Kladno–Dubí« a gymnázium Kladno k 80. výročí tragédie, vytvořilo naučnou stezku se 7 zastaveními, která přibližují tehdejší událost i příběhy některých obětí. Stezka končí u kostela narození sv. Jana Křtitele. Jde o původně gotickou stavbu, se základy ze 14. století.

Jako delegace OV KSČM Kladno jsme, spolu s ostatními účastníky, prošli naučnou stezkou k pomníku, který je nyní pěkně upraven. U něj stála čestná vojenská stráž. Vojáci položili kytice na pomník, mezi nimi i rudou kyticí KSČM. Květy položili i přítomní studenti gymnázia. Pietní akt moderovala pí. G. Havlůjová. Po státní hymně, zazpívané vynikající zpěvačkou, zaznělo několik projevů, týkajících se této tragické události. Poprvé se představil nový mladý ředitel Gymnázia Kladno. Hostem byl i arcibiskup Graubner, který se pomodlil za mrtvé.

Po skončení pietního aktu u pomníku se průvodem přešlo ku kostelíku sv. Jana, kde proběhla krátká mše. Všichni účastníci se samozřejmě do kostelíku nevešli, tak jako já, kdy jsme čekali až účastníci vyjdou a my si mohli prohlédnout vnitřek. Oprava by byla nutná. Na oltáři je krásný obraz, mne ale zaujala již venku hudba a zde jsem viděla repliku středověkých přenosných varhan. Pan varhaník když viděl náš zájem, nám nástroj předvedl. Hrál krásně!

Vzpomínka na 80. výročí náletu byla důstojná. Ocenit jsme museli úpravu cest i práci těch, zejména studentů, kteří připravili krásnou brožuru »80 let od nešťastného náletu 944.« Tabule na stezce i ona obsahují i moderní QR kódy pro podrobnější informace. EV Foto Kůstka, Skála

